

HRVATSKO DRUŠTVO BILJNE ZAŠTITE POZIVA SVOJE ČLANOVE NA:



**Drugi Europski simpozij o štítastim
moljcima**
2nd European Whitefly Symposium
Cavtat 5. - 9. listopad 2004



Organizatori su Institut za jadranske kulture
i melioraciju krša - Split i European Whitefly
Studi Network (EWSN)



Rad skupa je podijeljen u četiri znanstvene sekcije:

- Faunistika, Sistematika i Ekologija (Faunistics, Systematics & Ecology)
- Virologija i Epidemiologija (Whitefly Transmitted Viruses & Epidemiology)
- Prirodni neprijatelji štítastih moljaca (Whitefly Natural Enemies)
- Suzbijanje i Integrirana zaštita (Whitefly control and Integrated Pest Management)

Članovi HDBZ imaju popust na kotizaciju.

Kotizacija se uplaćuje na račun Instituta za jadranske kulture i melioraciju krša:
2360000-1101466432 (ZABA), uz napomenu: za EWS II.

*Više detalja o Simpoziju možete naći na stranici:
<http://www.whitefly.org/EWSII-info.htm>*

IN MEMORIAM

Prof. dr. sc. Ivan CIGLAR
1933 - 2003

Iznenadnim tragičnim događajem 13. listopada 2003. Hrvatsko entomološko društvo zauvijek je ostalo bez dugogodišnjeg člana, prof.dr. Ivana CIGLARA.

Profesor CIGLAR je rođen u Maloj Subotici u Međimurju 20. prosinca 1933. godine. Osnovno je i srednje obrazovanje stekao u školama u Maloj Subotici i Čakovcu, nakon čega se opredijelio za poljoprivrednu struku završivši srednju poljoprivrednu školu u Križevcima i diplomiravši na poljoprivrednom fakultetu u Zagrebu 1961. godine. Magistrirao je 1971. godine na Poljoprivrednom fakultetu u Zagrebu na temi magistarskog rada «Pojavljivanje lisnog minera *Stigmella malella* Stt. dominantne vrste na nasadima voćaka na području Hrvatske», a doktorski je rad obranio 1975. na istom fakultetu. Tema doktorskog rada također se odnosila na lisne minere u voćarstvu: «Štetni lisni mineri u voćarstvu i ekologija njihovih populacija u SR Hrvatskoj».

Znanstveni i stručni rad profesora Ciglara vezan je za proučavanje ekonomski važnih štetnika voćaka i vinove loze i problema nastalih utjecajem poremećene prirodne ravnoteže. Velik je doprinos dao u istraživanju sekundarnih učinaka agrokemikalija na populaciju crvenog voćnog pauka, kruškine buhe, istraživanju biologije i prirodnih neprijatelja lisnih minera u voćarstvu, istraživanju mogućnosti biotehničkih mjera zaštite u suzbijanju jabukovog savijača i grozdovih moljaca.

Uz stručni i znanstveni rad kojega je obavljao radeći u Institutu za voćarstvo u Kačićevoj 9, a kasnije integracijom Instituta i Fakulteta u Zavodu za poljoprivrednu zoologiju Agronomskog fakulteta u Zagrebu, bio je aktivni član Hrvatskog entomološkog društva. Na III. godišnjoj skupštini HED-a 5. listopada 1985. izabran je za tajnika društva i zajedno s predsjednikom HED-a prof. Spajićem uložio veliki napor i trud oko registracije HED-a i izmjene Statuta, što im je konačno uspjelo 20. listopada 1986. god. Dužnost tajnika obnašao je do V. godišnje skupštine 22. veljače 1988. Na XIII. skupštini HED-a 19. ožujka 2001. izabran je za člana Nadzornog odbora i tu je dužnost obnašao do tragičnog događaja.

Na Agronomskom fakultetu u Zagrebu, gdje je radio do umirovljenja 1999. godine, vodio je dva kolegija na redovitom studiju i na poslijediplomskom studiju (Integralna zaštita i Metode aplikacije pesticida). Bio je voditelj preko 50 diplomskih radova, 8 magisterija i jednog doktorata. Objavio je preko 50 znanstvenih i oko 20 stručnih radova, te je autor nekoliko izdanja stručne knjige «Zdravi voćnjaci i vinogradi» i udžbenika za studente «Integrirana zaštita voćnjaka i vinograda». Autor je

patenta, repelenta za divljač «Kunilent R 12», za kojeg je dobio priznanje za inovaciju 1984. godine.

Skroman, jednostavan, samozatajan, iskren, pošten i velikodušan, bezgranično je pomagao svojim savjetima svakome kome je pomoć bila potrebna.

Nažalost, napustio nas je u trenutku kada je imao još puno ideja i započetih projekata. Njegov prerani odlazak veliki je i trajni gubitak za sve koji su imali prilike s njime surađivati, za njegovu obitelj, prijatelje i za Hrvatsko entomološko društvo.

Neka mu je vječita slava i hvala!

Božena BARIĆ

BIOGRAFIJE

BIOGRAPHIES

**LJUDEVIT pl. VUKOTINOVIĆ - PRETEČA HRVATSKE
ENTOMOLOGIJE**

Rođen je s prezimenom pl. FARKAŠ od oca Mirka i majke Amalije r. pl. PETROVIĆ u Zagrebu 13. siječnja 1813. Pravne nauke studirao je u Zagrebu, a diplomirao u Bratislavi. U domoljubnom zanosu Hrvatskog narodnog preporoda preveo je svoje prezime, koje na mađarskom znači "vuk", u VUKOTINOVIĆ. Ubrzo se uključuje u politički, gospodarski i kulturni život, a privatno u izučavanje prirodoslovnih znanosti.

Bio je veliki sudac u Moslavini te veliki župan u Križevcima, 1867. izabran je akademikom novoustrojene Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti. Posebim žarom bavio se prosvjećivanjem seljačkog puka, naročito u vinogradarstvu i vinarstvu. Bio je urednik i dugogodišnji suradnik "Gospodarskog lista", te organizator mnogobrojnih gospodarskih izložbi. Nakon čilog i marljivog života umro je u Zagrebu 17. ožujka 1893.

Njegova prirodoslovna istraživanja obuhvaćala su područja geologije, paleontologije, botanike i entomologije.

U "Gospodarskom listu", u nizu napisa pod naslovom "Naravoslovni članci", u br.4/1856. u dijelu "Škodljive gusenice" opisao je leptira *Papilio crataegi* L. - leptir glogov; u br. 6/1856. *Bombyx chrysoorrhoea* L. - zlatoguz i u br. 21/1857. *Dermestes lardarius* L. - Der Späcckäfer. Štetnicima je opisao sve razvojne oblike, biologiju, rasprostranjenije pa i mogućnost suzbijanja. Smatra se da su to prvi napisi zaštite bilja u nas na hrvatskom jeziku.

Kao vrhunac njegovog bavljenja leptirima je objava djela "Fauna leptirah u okolišu zagrebačkom" izdanom u Zagrebu 1879. na 129 stranica. Djelo je prvotno čitano na sjednici JAZU, a zatim objavljeno u njenom "RAD"-u, - knjizi XLVIII. U uvodu tog djela autor navodi da su leptire navedene u popisu hvatali prije 15 - 20 godina uglavnom stranci koji su živjeli u Zagrebu. Poimence ih spominje: Gstättenbauer, Geiger, Vodnjanski, Appeldauer, te među domaćima Vormastiny, koji je bio čuvar zbirke i ravnatelj Narodnog muzeja u Zagrebu.

Svrstavanje leptira po rodovima i vrstama učinio je Lj. Vukotinić prema Staudingeru. Kako je autor uvijek želio poučavati što veći krug proizvođača u poljoprivredi i šumarstvu tako je u uvodu dao opise leptira po ovim poglavljima: "Gusenice: ličinke, jaja - Hrana i obitavalište gusenica i leptirah - Plodjenje - Pretvorba - Opis spoljašnjih dielovah - Korist i šteta". U "Kazalu rodovah i vrsti" zapisao je 238 rodova, 543 vrsta Macrolepidoptera i Microlepidoptera, dakle ukupno 781 ime, kojima je dao kraći opis i vrlo inventivne hrvatske nazive.